

heder, er et udelukkende Privilegium, at Barbeeramterne have, som enhver anden Eiendom, været Gjenstand for Pantfætning, Kjøb og Salg, ere blevne udlagte paa Skifte til en vis Værdi, og folgte ved Auction til den Høistbydende, samt at det efter Laugsartiklerne af 1684 blev pålagt ethvert tiltrædende Medlem at indbetale 300 Rbd., hvorefter der skulde tilkomme Laugets 21 Medlemmer, eller deres Arvinger, 6300 Rbd., som formeentlig ere tilflydte Communernes Kasse, men hertil maae vi dog søie den Bemærkning, at Lauget har gjort det Tilbud, at ville nedsatte sin Fordring til det Halve af dette Beløb.

Hvad nu den første Paastand angaaer, da indeholde Laugsartiklerne intet saadant Tilfagn om, at Amtsmesternes Antal ikke kunde forøges, naar det Offentliges Tarv fordrede det, eller at de Amtsmestrene forundte Rettigheder vare at betragte som et dem tilstaaet udelukkende Privilegium; hvorimod Motiverne til Laugsartiklerne af 29de April 1684 udtrykkeligt nævne Folkemængdens Forøgelse samt Undersaatternes Bequemmelighed, Gavn og Fremtary som Grunden til, at Antallet af Laugets Medlemmer blev forøget med det Dobbelte. At Regjeringen ogsaa stedse har betragtet Sagen fra dette Synspunkt, fremgaaer saavel af de forannævnte for Amtsbabererne i Udøvelsen af den chirurgiske Praxis Tid efter anden udfomne indskrænkende Bestemmelser, som af den Anvendelse, Forordningen af 21de Marts 1800 om Afgang til at blive Frimester i Haandværkslaugene og Reglementet for Borgervæbningen af 1ste Juli 1808 have faaet ved at udvides til Barbeerlauget, saaledes at der nu i Kjøbenhavn er etableret henved 80 Barbeerfrimestere, der vel ikke have de samme Rettigheder som Amtsbabererne, men som dog ved den opstaaede Concurrence have maattet gjøre disse et ikke ubetydeligt Afbræk i Barbeernæringen, uden at dette dog har fremkaldt nogen Paastand paa Erstatning fra Amtsbaberernes Side.

Med Hensyn til den af Amtsmestrene paa-staaede Eiendomsret, da forholder det sig vel saa, at Regjeringen har betragtet Barbeeram-

terne som Besiddernes Eiendom, og at de, navnlig i Rescriptet af 3die Juli 1744, cfr. Rescriptet af 28de Juni 1737, benævnes „fri Eiendom“; men, ligesom der her ikke er Spørgsmaal om Afstaaelsen af en Eiendom eller en dermed forbunden Rettighed, hvorfor Amtsmestrenes formeentlige Ret til Erstatning ei heller kan udledes af Bestemmelsen i Grundlovens § 87, saaledes maa den lovgivende Magt, efter Udvalgets Formening, i alt Fald være fuldkommen berettiget til i det Offentliges Interesse at foretage Forandring i Laugsforholdene, uden at dette kan begrunde noget Retsskrav paa Erstatning for den Indskrænkning, der muligen derved tilføies Bedkommende i deres Næringsdrift. Men hertil kommer, at Barbeeramterne, efter det Standpunkt, Lægevidenskabens nu indtager, ikke længer kunne afsættes til Lægekyndige, og da Besidderne, som bemærket, ei heller, saaledes som i ældre Tider, ere udelukkende berettigede til at betjene med Barbering, er Barbeeramternes Værdi gaaet ned til en Ubetydelighed, hvorpaa de ikke faa uasbenyttede Amter ere et talende Beviis.

Udvalget maa derfor udtale sig imod, at der, naar Barbeerlauget ophæves, tilstaaes Barbeeramternes nuværende Besiddere Erstatning, idet vi angaaende det Krav, de skulde have paa, at erholde tilbagebetalt det ved Indtrædelsen i Lauget gjorte Indskud, tillade os at henvise til Lovudkastets Motiver, hvor det er fremhævet, at de, paa Grund af Laugets Forøgelse, ifølge Laugsartiklerne af 29de April 1684, fra 10 til 21 Medlemmer, af de nye indtraadte Interessenter erlagte 300 Rbd., der efter § 1 i bemeldte Laugsartikler skulde komme Mestrene, som vare i Lauget, til lige Deling, maae betragtes som en Erstatning til de oprindelige 10 Mestere, og at det maa antages, at denne Deling strax har fundet Sted.

Vi skulde derefter gaae over til at omtale den Deel af Lovudkastet, som indeholder Bestemmelser om Barbeernæringens fremtidige Ordning, hvis Nødvendighed, især for Kjøbenhavns Bedkommende, er paavist i Motiverne, dels fordi Frimestrene ikke uden dertil erhvervet særlig Bevilling ere berettigede til at